

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/11596 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 1 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 februari 2007 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2007, verzonden op 2 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt appellant dat, samengevat weergegeven, de rechtbank door te overwegen dat van hem, ongeacht zijn gemoedstoestand, mag worden verwacht dat hij antwoord kan geven op eenvoudige vragen over zijn vliegreis, heeft miskend dat hij als gevolg van seksueel misbruik door zijn reisagent dermate getraumatiseerd was, dat hij ook eenvoudige vragen over zijn reis, die nauw verband houdt met de voormelde traumatische gebeurtenis, niet kon beantwoorden.

2.2. Deze grief kan, hoewel ten aanzien van de overweging van de rechtbank "ongeacht zijn gemoedstoestand" niet ten onrechte voorgedragen, niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Gegeven de in hoger beroep niet bestreden overweging van de rechtbank dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn verklaringen over zijn reis te staven, heeft de rechtbank niet ten onrechte geoordeeld dat de minister het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft mogen tegenwerpen. De Afdeling wijst in dit verband nog op een uitspraak van 18 april 2006 in zaak nr. 200600069/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen), waarin de Afdeling de hier opgeworpen rechtsvraag eerder in dezelfde zin heeft beantwoord.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met enige verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. R. van der Spoel en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-De Vin
Voorzitter

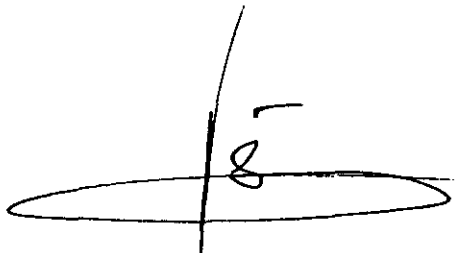
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2007

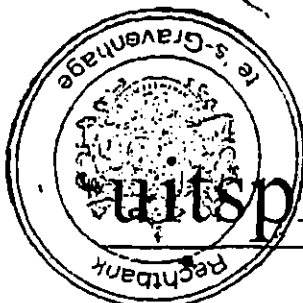
154-565.

Verzonden: 29 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: A'WB 07/11596 ONBTDN A S2

uitspraak: 1 augustus 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Sierraleonse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0203.21.8035,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.J. Janse, advocaat te Groningen,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. Guérain, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 21 maart 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Bij beschikking van 18 juli 2002 is aan eiser een verblijfsvergunning asiel verleend voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000, met ingang van 21 maart 2002, geldig tot 21 maart 2005.

Op 10 januari 2005 heeft eiser een aanvraag tot verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000 ingediend.

Bij beschikking van 22 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. ✓

Bij beroepsschrift van 15 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 juli 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

Bij beschikking van 18 juli 2002 is de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 ingewilligd in die zin dat aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d Vw 2000 is verleend.

De rechtbank ziet zich eerst voor de vraag gesteld of verweerder het beleid van categoriale bescherming met betrekking tot Sierra Leone heeft mogen beëindigen. Bij brief van 16 september 2002 heeft verweerder de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierraleonese nationaliteit te beëindigen. Uit het algemeen ambtsbericht Sierra Leone van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002 blijkt dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd en dat de algehele veiligheidssituatie in Sierra Leone niet van dusdanige aard is dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een beleid van categoriale bescherming in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000 is geïndiceerd. De minister heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen besluiten om ten aanzien van asielzoekers uit Sierra Leone niet langer een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 26 februari 2003 (nr. 200206678/1, JV 2003/140).

Nu geen beleid van categoriale bescherming meer wordt gevoerd met betrekking tot Sierra Leone, dient de rechtbank te beoordelen of verweerder eiser op juiste gronden, ex tunc en ex nunc toetsend, niet in aanmerking heeft gebracht voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, van de Vw 2000.

Toetsing ex-tunc

Blijkens de bestreden beschikking en het verhandelde ter zitting acht verweerder het relaas van eiser niet geloofwaardig. Verweerder heeft in de bestreden beschikking expliciet toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich gelet op de daarvoor gegeven motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden, die hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen en overweegt daartoe als volgt.

Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn verklaringen over zijn reis te staven en geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare gegevens omtrent zijn reisroute heeft gegeven. De vanwege het seksueel misbruik ten tijde van de reis ontstane gemoedstoestand van eiser, maakt dit niet anders. Van een persoon die verklaard heeft per vliegtuig naar Nederland te zijn gereisd mag, ongeacht zijn gemoedstoestand, verwacht worden dat hij op eenvoudige vragen zoals de naam van de vliegtuigmaatschappij, de kleuren van het vliegtuig, de naam van het vliegveld van vertrek een antwoord kan geven.

Nu in casu sprake is van omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Naar het oordeel van de rechtbank wordt de stelling van verweerder, dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, door eiser onvoldoende gemotiveerd bestreden.

Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid het standpunt in kunnen nemen dat het asielrelaas op essentiële onderdelen positieve overtuigingskracht ontbeert. Hoewel de door eiser gestelde ontsnapping uit het rebellenkamp naar het oordeel van de rechtbank niet geheel ondenkbeeldig is, is deze ontsnapping dusdanig in strijd met het ambtsbericht van maart 2004, dat dient te worden aangemerkt als deskundigenbericht, dat niet zonder nadere onderbouwing kan worden geconcludeerd dat wat eiser omtrent zijn ontsnapping heeft aangevoerd aangemerkt kan worden als een concreet aanknopingspunt om te twijfelen aan de juistheid van het genoemde ambtsbericht.

In redelijkheid heeft verweerder aldus -ex-tunc toetsend- eiser niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000.

Toetsing ex- nunc

Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat eiser, ook ex-nunc toetsend, niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c van de Vw 2000.

De rechtbank verwijst in dit verband naar hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van de geloofwaardigheid van eisers verklaringen, daarbij vaststellend dat zich ten opzichte van de ex-tunc situatie geen wijzigingen hebben voorgedaan.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 1 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts als griffier.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

2 AUG 2007

HANSMAS & JANSE
ADVOCATEN EN PROCUREURS

mr U.H. Hansma
mr H.J. Janse
mr F. van Dijk

Heresingel 18
9711 ET Groningen
tel. 050 3133433
fax 050 3133533
e-mail info@hansmaenjanse.nl

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070 - 36 51 380

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

4345-C
23 AUG 2007

ZAAKNR. 200706026

AAN: VI

BEHANDELD: DD: PAR:

Datum 22 augustus 2007
Inzake Sierraleonse nationaliteit
Uw referentie Awb 07/11596 IN Dnr 0203-21-8035
Onze referentie HJI/06.072
Betreft Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank
Assen d.d. 1 augustus 2007

Geeft te kennen:

Appellant is geboren op en van
Sierraleonse nationaliteit, momenteel verblijvende te Deventer aan de Assenstraat
112, te dezer zake woonplaats kiezende te Groningen aan de Heresingel 18, ten
kantore van advocaat en procureur mr H.J. Janse, die hierbij verklaart bepaaldelijk
te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep.

Bij beschikking van 22 februari 2007 heeft verweerder besloten de aanvraag om
een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van appellant af te wijzen. Op 15
maart 2007 is namens appellant een beroepschrift ingediend tegen deze
beschikking. Bij uitspraak van 1 augustus 2007, verzonden aan gemachtigde op 2
augustus 2007, heeft de rechtbank Assen het beroep ongegrond verklaard. Tegen
laatsgenoemde uitspraak, die hier wordt overgelegd als *productie 1*, keert zich dit
appelschrift. Appellant kan zich met de uitspraak niet verenigen en voert hier tegen
de volgende grief aan:

Grief:

Met het oordeel dat 'van een persoon die verklaard heeft per vliegtuig naar
Nederland te zijn gereisd mag, ongeacht zijn gemoedstoestand, verwacht
worden dat hij op eenvoudige vragen zoals de naam van de
vliegtuigmaatschappij, de kleuren van het vliegtuig, de naam van het
vliegveld van vertrek een antwoord kan geven', geeft de rechtbank blijk van
een onjuiste rechtsopvatting.

De stelling die namens appellant in beroep naar voren is gebracht luidde:
'Vanwege de verkrachting door de reisagent, verkeerde appellant in een zodanige
gemoedstoestand tijdens de reis, dat als gevolg daarvan niet in redelijkheid van hem
kan worden verlangd dat hij - ook eenvoudige - informatie over deze reis kan
verschaffen. De verkrachting is daarmee traumatiserend geweest dat de 'normale'
waarnemingsregels niet op appellant van toepassing kunnen zijn. Het trauma en de
onmogelijkheid van ciser om over de verkrachting te spreken zijn onderbouwd
middels verklaringen van zijn arts.

Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte oordeelt dat er, ongeacht de gemoedstoestand, altijd eenvoudige informatie kan worden verschaft. HET kenmerk van een persoon die een traumatiserende gebeurtenis heeft meegemaakt is immers dat zeg maar 'normale' zaken na die gebeurtenis niet meer 'normaal' worden verwerkt. Met andere woorden: de rechtbank miskent in de gewraakte overweging de betekenis van een Post traumatische stress stoornis.

In dit verband is het wellicht goed de betekenis van het hebben van een PTSS nog eens voor het voetlicht te brengen. Als *productie 2* wordt overgelegd een afschrift uit de hulpguides voor medici met daarin de medische beschrijving van het ziektebeeld. Hierin staat vermeld dat het vermijden van het denken aan het trauma en het vermijden van alles dat doet denken aan het trauma en zelf geheugenverlies voor het trauma of een deel ervan een van de kenmerken van PTSS is.

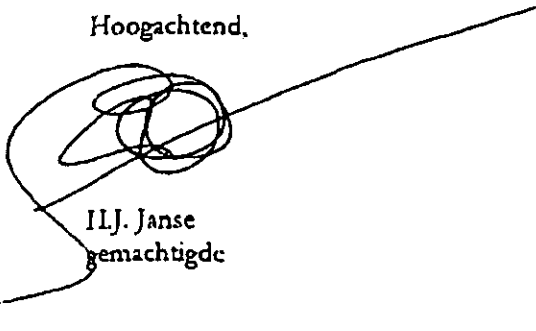
In de zaak van eiser is het dus een van de kenmerken van zijn ziekte dat hij de verkrachting door de reisagent en alles wat hem aan de reisagent doet denken verdringt! Onder die omstandigheden kan het niet zo zijn dat, ongeacht de gemoedstoestand, eenvoudige vragen moeten kunnen worden beantwoord. Dat gaat lijnrecht in tegen wat PTSS is en wat de gevolgen daarvan zijn voor degene die daar aan lijdt. De rechtbank heeft dit miskend.

Als gevolg van het voorgaande, had de rechtbank behoren te oordelen dat artikel 31 lid 2 sub f Vw 2000 in redelijkheid niet op de aanvraag van appellant mocht worden toegepast, zodat de bestreden beschikking van verweerder een onjuist toetsingskader kent, hetgeen reeds voldoende diende te zijn voor gegrondverklaring van het beroep.

Redenen waarom:

Appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank Assen d.d. 1 augustus 2007, verzonden op 2 augustus 2007, te vernietigen en het hoger beroep gegrond te verklaren, en doende wat de rechtbank had behoren te doen eveneens het inleidend beroep gegrond te verklaren, een en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Hoogachtend,

I.L.J. Janse
gemachtigde